

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNE PRAVOBRANILKE

LAILE MEDINA,

predstavljeni 10. aprila 2025¹

Zadeva C-703/23 P

Elena Petrovna Timchenko

proti

Svetu Evropske unije

„Pritožba – Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Ukrajini – Sklep 2014/145/SZVP – Prepoved vstopa na ozemlje držav članic in tranzita preko njega – Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov – Uvrstitev imena pritožnice na seznam – Člen 1(1), *in fine*, in člen 2(1), *in fine*, Sklepa 2014/145/SZVP – Pojem ‚povezava‘ v primeru dveh oseb, ki sta povezani z družinskim razmerjem“

I. Uvod

1. Ti sklepni predlogi se nanašajo na pritožbo, ki jo je vložila Elena Petrovna Timchenko, pritožnica v tej zadevi, s katero predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 6. septembra 2023, Timchenko/Svet (T-361/22, EU:T:2023:502; v nadaljevanju: izpodbijana sodba).

2. Splošno sodišče je s sodbo zavrnilo tožbo tožeče stranke za razglasitev ničnosti na podlagi člena 263 PDEU:

- prvič, Sklepa Sveta (SZVP) 2022/582 z dne 8. aprila 2022 o spremembi Sklepa 2014/145/SZVP o omejevalnih ukrepih v zvezi z ukrepi, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2022, L 110, str. 55) in Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2022/581 z dne 8. aprila 2022 o izvajanju Uredbe (EU) št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2022, L 110, str. 3)², ter
- drugič, Sklepa Sveta (SZVP) 2022/1530 z dne 14. septembra 2022 o spremembi Sklepa 2014/145/SZVP o omejevalnih ukrepih v zvezi z ukrepi, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2022, L 239, str. 149) in Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2022/1529 z dne 14. septembra 2022 o izvajanju Uredbe (EU)

¹ Jezik izvirnika: francoščina.

² V nadaljevanju skupaj: sporna prvotna akta.

št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2022, L 239, str. 1)³,

v delu, v katerem se ti akti⁴ nanašajo na tožečo stranko. Na podlagi teh aktov je Svet Evropske unije tožeči stranki med drugim prepovedal vstop na ozemlje držav članic in tranzit preko njega ter zamrznil vsa njena sredstva in gospodarske vire na tem ozemlju. Splošno sodišče je zavrnilo tudi tožbo v delu, v katerem je predlagala, naj se ji na podlagi člena 268 PDEU povrne nepremoženjska škoda, ki naj bi jo tožeča stranka utrpela zaradi sprejetja teh aktov.

3. Natančneje, Splošno sodišče je pojem „povezava“ iz člena 1(1), *in fine*, in člena 2(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145⁵ razlagalo tako, da se nanaša na fizične ali pravne osebe, ki jih na splošno povezujejo skupni interesi, ne da bi bila pri tem potrebna povezava prek gospodarske dejavnosti. V zvezi s člani iste družine je Splošno sodišče v bistvu navedlo, da mora povezava presegati družinsko razmerje in da mora biti zanj značilen objektivni obstoj prepletanja skupnih interesov. Na podlagi tega je Splošno sodišče razsodilo, da Svet ni storil napake pri presoji, ko je ugotovil, da je tožeča stranka kot članica upravnega odbora fundacije Elene in Gennadyja Timchenka⁶, povezana s svojim možem, ki, kot izhaja iz sodbe z dne 6. septembra 2023, Timchenko/Svet (T-252/22, EU:T:2023:496), sam izpolnjuje dve od meril za uvrstitev na seznam, določenih v spremenjenem Sklepu 2014/145.

4. Pritožnica graja obrazložitev Splošnega sodišča in mu očita, da je napačno uporabilo pravo pri razlagi pojma „povezava“. Po njenem mnenju ta razlaga vodi do tega, da se merilo iz člena 1(1), *in fine*, in člena 2(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145, uporablja za fizične osebe zgolj zaradi obstoja družinske povezave med njimi, kar naj bi bilo v nasprotju s sodno prakso Sodišča. Poleg tega meni, da Splošno sodišče v obravnavani zadevi ni navedlo skupnih interesov, ki naj bi jih delila z možem in ki naj bi presegali zgolj skupne interese, značilne za družinsko razmerje.

5. Obravnavana zadeva se nanaša na eno od prvih pritožb, vloženih pri Sodišču, v zvezi z omejevalnimi ukrepi, ki jih je Svet sprejel leta 2022 po invaziji oboroženih sil Ruske federacije na Ukrajino.⁷ Sodišču ponuja priložnost, da preuči razlago člena 1(1), *in fine*, in člena 2(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145, ki se nanašata na fizične in/ali pravne osebe, subjekte ali organe, ki so povezani s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki izpolnjujejo vsaj eno od meril za uvrstitev na seznam iz navedenih členov.

6. Dodati je treba, da je ta zadeva povezana z zadevo C-702/23 P, ki se nanaša na pritožbo, ki jo je vložil Gennady Nikolayevich Timchenko, mož pritožnice. G. N. Timchenko s to pritožbo predlaga razveljavitev sodbe z dne 6. septembra 2023, Timchenko/Svet (T-252/22, EU:T:2023:496), s katero je Splošno sodišče potrdilo vpis zadnjenavedenega na seznamu omejevalnih ukrepov, zlasti zaradi uporabe meril iz člena 1(1)(a) in (b) spremenjenega Sklepa 2014/145. Sklepni predlogi v slednji zadevi so bili prav tako objavljeni danes.

³ V nadaljevanju skupaj: sporna akta o ohranitvi.

⁴ V nadaljevanju skupaj: sporni akti.

⁵ Glej točko 10 teh sklepnih predlogov.

⁶ V nadaljevanju: fundacija Timchenko.

⁷ Glej v zvezi s tem tudi sodbo z dne 13. marca 2025, Shuvalov/Svet (C-271/24 P, EU:C:2025:180).

II. Dejansko stanje, postopek in predlogi strank

A. Dejansko stanje

7. Dejansko stanje spora je predstavljeno v točkah od 2 do 16 izpodbijane sodbe in ga je mogoče za potrebe tega postopka povzeti, kot sledi.

8. Svet Evropske unije je 17. marca 2014 na podlagi člena 29 PEU sprejel Sklep 2014/145/SZVP⁸. Svet je istega dne na podlagi člena 215 PDEU sprejel Uredbo (EU) št. 269/2014⁹.

9. Po invaziji oboroženih sil Ruske federacije na Ukrajino je Svet 25. februarja 2022 sprejel Sklep (SZVP) 2022/329 o spremembi Sklepa 2014/145 (UL 2022, L 50, str. 1) in Uredbo (EU) 2022/330 o spremembi Uredbe št. 269/2014 (UL 2022, L 51, str. 1), da bi med drugim prilagodil merila, na podlagi katerih se lahko fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom naložijo zadevni omejevalni ukrepi.

10. Člen 1(1) Sklepa 2014/145, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2022/329¹⁰, določa:

„1. Države članice s sprejetjem potrebnih ukrepov preprečijo vstop na svoje ozemlje ali tranzit prek njega za:

- (a) fizične osebe, ki podpirajo ali izvajajo ukrepe ali politike, ki spodbijajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine ali stabilnost ali varnost v Ukrajini ali ovirajo delo mednarodnih organizacij v Ukrajini;
- (b) fizične osebe, ki materialno ali finančno podpirajo ruske nosilce odločitev, odgovorne za priključitev Krima ali destabilizacijo Ukrajine, ali pa imajo od njih korist;

[...]

in fizične osebe, povezane z njimi, kot so navedene v Prilogi.“

11. Člen 2(1)(a) in (d) spremenjenega Sklepa 2014/145 določa zamrznitev sredstev fizičnih oseb, ki izpolnjujejo merila, ki so v bistvu enaka tistim iz člena 1(1)(a) in (b) tega sklepa. Ista merila so določena tudi v Uredbi št. 269/2014, kakor je bila spremenjena z Uredbo 2022/330¹¹.

12. Svet je 8. aprila 2022 zaradi resnosti razmer v Ukrajini sprejel sporna prvotna akta. S tema aktoma je bilo ime pritožnice dodano na seznam, priložen spremenjenemu Sklepu 2014/145, pod številko 903 in pod isto številko na seznam iz Priloge I k spremenjeni Uredbi št. 269/2014 iz naslednjih razlogov:

„Elena [Timchenko] je soproga milijarderja [GrennadyjaTimchenka], navedenega na seznamu v Sklepu [2014/145]. V njegovih javnih poslih sodeluje prek fundacije [Timchenko]. Tako ima koristi od [GrennadyjaTimchenka], ki je odgovoren za podporo ukrepom ali politik, ki

⁸ Sklep Sveta o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodbijajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2014, L 78, str. 16).

⁹ Uredba Sveta o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodbijajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2014, L 78, str. 6).

¹⁰ V nadaljevanju: spremenjeni Sklep 2014/145.

¹¹ V nadaljevanju: spremenjena Uredba št. 269/2014.

spodkopavajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine in finančno ali materialno podpira ruske nosilce odločitev, odgovorne za priključitev Krima in destabilizacijo Ukrajine ter ima od njih koristi.“

13. V *Uradnem listu Evropske unije* je bilo 11. aprila 2022 objavljeno Obvestilo osebam in subjektom, za katere veljajo omejevalni ukrepi iz spremenjenega Sklepa 2014/145 in spremenjene Uredbe št. 269/2014 (UL 2022, C 157, str. 11).

14. Pritožnica je z dopisom z dne 14. aprila 2022 Svet zaprosila, naj ji omogoči dostop do celotnega spisa v zvezi z njo, kar se je zgodilo 28. aprila 2022.

15. Pritožnica je z dopisom z dne 31. maja 2022 na Svet naslovila prošnjo za ponovno preučitev.

16. Svet je 14. septembra 2022 sprejel sporna akta o ohranitvi, s katerima je ime pritožnice ostalo na zadevnih seznamih na podlagi obrazložitve, ki je bila enaka obrazložitvi iz spornih prvotnih aktov.

17. Svet je 15. septembra 2022 pritožnico obvestil o spornih aktih o ohranitvi, pri čemer jo je v bistvu obvestil, da ni storil napake pri presoji, saj so omejevalni ukrepi, katerih predmet je bila, temeljili na uporabi pojma „povezava“ iz člena 1(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145. V zvezi s tem je Svet pojasnil, da povezava pritožnice z njenim možem ne izhaja zgolj iz njenega družinskega razmerja, temveč tudi iz vloge in dejavnosti, ki jih je opravljala v fundaciji Timchenko, zaradi česar je sodelovala pri javnih dejavnostih svojega moža in kar ji je omogočalo, da ima od tega koristi, zlasti v smislu družbenega položaja.

B. Postopek pred Splošnim sodiščem in sodba, ki je predmet pritožbe

18. Tožeča stranka je s tožbo z dne 17. junija 2022 Splošnemu sodišču predlagala, naj sporna prvotna akta razglasi za nična v delu, v katerem je bilo z njima njeno ime uvrščeno na seznam oseb, za katere veljajo omejevalni ukrepi. Splošnemu sodišču je predlagala tudi, naj ji dodeli odškodnino za nepremoženjsko škodo, ki naj bi jo utrpela zaradi sprejetja teh aktov. Poleg tega je tožeča stranka 25. novembra 2022 vložila prilagoditveno vlogo, da bi spremenila izrek svoje tožbe tako, da bi vanjo vključila predlog za razglasitev ničnosti spornih aktov o ohranitvi.

19. Tožeča stranka je v tožbi za razglasitev ničnosti trdila, prvič, da je Svet kršil njeno pravico do sodnega varstva in obveznost obrazložitve, ki jo ima ta institucija. Drugič, tožeča stranka je Svetu očitala, da je storil napako pri presoji, ker je menil, da je prek fundacije Timchenko povezana s svojim možem, G.N. Timchenkom, v smislu člena 1(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145. Tretjič, tožeča stranka je trdila, da je Svet kršil njeno pravico do izjave.

20. Splošno sodišče je 6. septembra 2023, potem ko je zavrnilo vse predloge tožeče stranke, tožbo v celoti zavrnilo.

21. Natančneje, Splošno sodišče je v zvezi z napako pri presoji, ki jo zatrjuje tožeča stranka¹², navedlo, da čeprav se pojem „povezava“ pogosto uporablja v aktih Sveta v zvezi z omejevalnimi ukrepi, pojem kot tak ni opredeljen, njegov pomen pa je odvisen od zadevnega okvira in okoliščin. Vendar je Splošno sodišče ob upoštevanju sodbe z dne 8. marca 2023, Prigozhina/Svet

¹² Izpodbijana sodba, točke od 52 do 85.

(T-212/22, EU:T:2023:104, v nadaljevanju: sodba Prigozhina), menilo, da se ta pojem nanaša na fizične ali pravne osebe, ki jih na splošno povezujejo skupni interesi, ne da bi bila pri tem potrebna povezava prek gospodarske dejavnosti.

22. V teh okoliščinah je bilo po mnenju Splošnega sodišča pojem „povezava“ iz upoštevni določb spremenjenega Sklepa 2014/145 mogoče razlagati tako, da se nanaša na vsako fizično ali pravno osebo ali subjekt, ki je povezana več kot le z družinskim razmerjem z osebo, za katero veljajo omejevalni ukrepi zaradi, kot v obravnavani zadevi, finančne podpore ali koristi, pridobljene od ruskih nosilcev odločitev, odgovornih za invazijo na Ukrajino, ali podpore ali izvajanja dejanj ali politik, ki spodbujajo ali ogrožajo suverenost in neodvisnost Ukrajine.¹³ Poleg tega je Splošno sodišče menilo, da zgornje razlage ni mogoče izpodbijati z uvodno izjavo 7 vsakega od spornih prvotnih aktov, na katero se je sklicevala pritožnica.¹⁴

23. V obravnavani zadevi je Splošno sodišče ugotovilo, da sta bila tožeča stranka in njen mož ustanovitelja fundacije Timchenko in da sta imela aktivno vlogo, ker sta bila neposredno povezana z njenimi operativnimi dejavnostmi in sta imela precejšnja pooblastila pri njenem upravljanju. Kar zadeva tožečo stranko, je bila ta vpletenost še toliko bolj izrazita, ker je bila tudi članica upravnega odbora fundacije Timchenko.¹⁵ Splošno sodišče je zato ugotovilo, da je Svet lahko, ne da bi storil napako pri presoji, menil, da je bila tožeča stranka v okviru fundacije Timchenko povezana s svojim možem, ki, kot izhaja iz sodbe z dne 6. septembra 2023, Timchenko/Svet (T-252/22, EU:T:2023:496), sam izpolnjuje merila iz člena 1(1)(a) in (b) spremenjenega Sklepa 2014/145 in je zato proti njemu uvedel omejevalne ukrepe.¹⁶

24. Nazadnje, Splošno sodišče je zavrnilo trditev tožeče stranke, da njene dejavnosti v okviru fundacije Timchenko ne pomenijo nobenega tveganja izogibanja omejevalnim ukrepom, sprejetim zoper njenega moža, in niso povezane z invazijo na Ukrajino, ker niti merila iz člena 1(1)(a) in (b) spremenjenega Sklepa 2014/145 niti sodna praksa ne zahtevajo, da se ta elementa dokažeta.¹⁷

C. Predlogi strank

25. Pritožnica v pritožbi, vloženi 16. novembra 2023, Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo;
- o tožbi meritorno odloči in sporne akte razglasi za nične v delu, v katerem se nanašajo nanjo, ter
- Svetu naloži plačilo stroškov.

26. Svet ob podpori Komisije Sodišču predlaga, naj

- pritožbo zavrne;
- pritožnici naloži plačilo stroškov.

¹³ Izpodbijana sodba, točka 74.

¹⁴ Izpodbijana sodba, točki 75 in 76.

¹⁵ Izpodbijana sodba, točki 77 in 78.

¹⁶ Izpodbijana sodba, točka 79.

¹⁷ Izpodbijana sodba, točke od 80 do 82.

III. Pravna analiza

27. Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja tri pritožbene razloge, pri čemer se prvi nanaša na napačno uporabo prava pri razlagi merila povezave, določenega s spremenjenim Sklepom 2014/145, v povezavi s pojmom „skupni interesi“, drugi se nanaša na napačno uporabo prava pri napačni razlagi pridevnika „neupravičene“ iz uvodne izjave 7 Sklepa 2022/582, tretji pa na napačno uporabo prava pri razlagi merila povezave v zvezi s ciljem omejevalnih ukrepov in kršitvijo obveznosti obrazložitve.

28. V skladu s ciljno usmerjeno zahtevo Sodišča bo moja analiza omejena na trditve, ki jih je pritožnica navedla v okviru prvega pritožbenega razloga.

29. Pritožnica s tem pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da je napačno razlagalo in uporabilo merilo povezave iz člena 1(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145.¹⁸ V bistvu je sestavljen iz dveh delov.

30. Pritožnica v okviru prvega dela trdi, da razlaga, ki jo je podalo Splošno sodišče, vodi do uporabe tega merila za fizične osebe zgolj zaradi obstoja družinske povezave z osebo, na katero se nanašajo omejevalni ukrepi. Splošno sodišče naj bi z uporabo nejasnih izrazov v izpodbijani sodbi poskušalo zajeti več položajev, ne da bi opredelilo, prvič, skupne interese, ki presegajo samo družinsko razmerje, niti, drugič, pomen izraza „prepletanje skupnih interesov“, kot izhajajo tudi iz izpodbijane sodbe. Pritožnica meni, da lahko taka razlaga krši načelo pravne varnosti, ker je nenatančna in nepredvidljiva glede primerov, v katerih se lahko uporabi.

31. V drugem delu pritožnica sicer priznava, da je treba upoštevati okvir in okoliščine posameznega primera, vendar trdi, da bi jih moralo Splošno sodišče pojasniti, kot je to storilo, na primer, v sodbi Prigozhina, kako skupni interesi, obravnavani v tej zadevi, po svoji naravi, kakovosti in količini presegajo zgolj skupne interese, značilne za družinsko razmerje, da bi bilo mogoče opredeliti objektivni obstoj „prepletanja skupnih interesov“. Splošno sodišče pa naj bi v izpodbijani sodbi ugotovilo, da je bila pritožnica povezana s svojim možem, ne da bi ugotovilo kakršne koli poslovne povezave ali ekonomske, kapitalske ali druge vezi, ki bi zakonca povezovala bolj kot preprosto družinsko razmerje. Pritožnica navaja, da naj bi se Splošno sodišče v izpodbijani sodbi zadovoljilo s tem, da je povezavo med njo in njenim možem izpeljalo zgolj iz običajnih funkcij in pristojnosti, povezanih s statusom ustanovitelja dobrodelnega združenja, medtem ko naj bi bil skupni interes zakoncev za opravljanje dobrodelne dejavnosti del njunega družinskega razmerja.

32. Svet sicer trdi, da je treba ta pritožbeni razlog razglasiti za delno nedopusten v delu, v katerem se delno nanaša na izpodbijanje presoje dejanskega stanja, ki jo je opravilo Splošno sodišče, in izpodbija trditve pritožnice, pri čemer se v bistvu opira na obrazložitev iz izpodbijane sodbe.

33. Uvodoma bi rada poudarila, da je treba v delu, v katerem Svet trdi, da prvi pritožbeni razlog ni dopusten, ker želi pritožnica v bistvu izpodbijati presojo Splošnega sodišča o dokazih, ki so mu bili predloženi v preučitev, in dejanske ugotovitve Splošnega sodišča v izpodbijani sodbi, tako trditve zavrniti.

¹⁸ Za lažjo analizo trditev pritožnice je treba sklicevanja na merilo povezave iz člena 1(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145 razumeti tako, da se nanašajo tudi na to isto merilo, kot je določeno v členu 2(1), *in fine*, tega sklepa. Opozoriti je treba, da je podobno merilo za uvrstitev na seznam navedeno tudi v členu 2(1) in členu 3(1), *in fine*, Uredbe št. 269/2014.

34. Ob upoštevanju konkretnih trditev, navedenih v pritožbi, je namreč treba ugotoviti, da pritožnica ne želi izpodbijati dejanskih ugotovitev, na katerih po mnenju Splošnega sodišča temelji njena povezava z možem v smislu člena 1(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145. Nasprotno, pritožnica Splošnemu sodišču očita, da je ugotovilo obstoj take povezave, ne da bi v skladu z merili, ki jih je Splošno sodišče predhodno določilo v svoji sodbi, opredelilo skupne interese, ki naj bi povezovali zakonca bolj kot preprosto družinsko razmerje.

35. Zato je treba ugotoviti, da se trditve, ki jih pritožnica navaja v okviru tega pritožbenega razloga, ne nanašajo na dejstva, za katera je Splošno sodišče predhodno menilo, da so bila glede na dokaze, ki jih je predložil Svet, pravilno dokazana, temveč na pravno opredelitev teh dejstev in pravne posledice, ki iz tega izhajajo, kar spada v pristojnost Sodišča v pritožbenem postopku.

36. V zvezi s tem zadostuje opozoriti, da je Sodišče v skladu z ustaljeno sodno prakso, čeprav presoja dejstev in dokazov, razen v primeru njihovega izkrivljanja, ni pravno vprašanje, ki bi bilo kot tako predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe, pristojno, da na podlagi člena 256 PDEU opravi nadzor nad pravno opredelitvijo teh dejstev in nad pravnimi posledicami, ki jih je iz te opredelitve izpeljalo Splošno sodišče.¹⁹

37. Iz tega sledi, da bi bilo treba v nasprotju s tem, kar trdi Svet, prvi pritožbeni razlog šteti za dopusten.

38. Kar zadeva vsebino, pritožnica v zvezi s prvim delom tega pritožbenega razloga v bistvu trdi, da je Splošno sodišče napačno razlagalo in kršilo načelo pravne varnosti pri opredelitvi pojma „povezava“ iz člena 1(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145.

39. Najprej je treba poudariti, da v skladu s členom 1(1)(a) in (b) spremenjenega Sklepa 2014/145 države članice s sprejetjem potrebnih ukrepov preprečijo vstop na svoje ozemlje ali tranzit prek njega za fizične osebe, ki podpirajo ali izvajajo dejanja ali politike, ki spodbujajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, in za osebe, ki materialno ali finančno podpirajo ruske nosilce odločitev, odgovorne za priključitev Krima ali destabilizacijo Ukrajine. Ta prepoved v skladu z zadnjim stavkom tega člena velja tudi za „fizične osebe, povezane z njimi“.

40. Poleg tega, ker v sklepnih predlogih, predstavljenih danes v zadevi C-702/23 P, Timchenko/Svet, predlagam, naj se pritožba G. N. Timchenka zavrne, ker Splošno sodišče ni napačno uporabilo meril, ki so v bistvu določena v členu 1(1)(b) in (a) spremenjenega Sklepa 2014/145²⁰, je treba ugotoviti, da bi pritožnica spadala na področje uporabe člena 1(1), *in fine*, tega sklepa, če bi se ugotovilo, da je Splošno sodišče pravilno razlagalo in uporabilo merilo povezave, ki je v njem določeno.

41. V zvezi s tem je iz točk 74 in 76 izpodbijane sodbe razvidno, da je Splošno sodišče menilo, da se pojem „povezava“ nanaša na fizične ali pravne osebe, ki imajo povezavo, ki presega družinsko razmerje, katerih interesi so lahko povezani v skupni pravni strukturi ali ki jih na splošno povezujejo skupni interesi, ne da bi bila pri tem potrebna povezava prek gospodarske dejavnosti. Splošno sodišče je prav tako pojasnilo, da je treba, kadar so te osebe v družinskem razmerju, ugotoviti objektivni obstoj prepletanja skupnih interesov, ki ni nujno formaliziran v pravni strukturi, ustvarjeni v ta namen.

¹⁹ Glej sodbo z dne 12. decembra 2024, Euranimi/Komisija (C-772/23 P, EU:C:2024:1025, točka 35 in navedena sodna praksa).

²⁰ Sklicevanje na merila za uvrstitev, ki so bila uporabljena v primeru G. N. Timchenka, je obrnjeno, v skladu z vrstnim redom preučitve, opravljene v sklepnih predlogih, predstavljenih v zadevi C-702/23 P, Timchenko/Svet.

42. V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba določbe prava Unije razlagati glede na njihovo besedilo, kontekst in cilje, ki jim sledi akt, katerega del so.²¹

43. V zvezi z jezikovno razlago pojma „povezava“ je treba ugotoviti, da se ta pojem običajno nanaša na več subjektov, ki so med sabo povezani. V primeru povezave med osebami se pojem nanaša na skupino vsaj dveh posameznikov, ki ju združuje skupni cilj.²² Splošno sodišče zato ni storilo napake, ko je v točki 74 izpodbijane sodbe že na začetku ugotovilo, da je treba pojem „povezava“, kot je določen v členu 1(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145, razumeti tako, da se nanaša na „fizične ali pravne osebe, ki jih na splošno povezujejo skupni interesi,“ ali na „vsako fizično ali pravno osebo ali subjekt, ki je povezan [...] z osebo, za katero veljajo omejevalni ukrepi“ v okviru meril iz navedenega člena.

44. Dalje, treba je ugotoviti, da v besedilu člena 1(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145 pojem „povezava“ ni posebej opredeljen z drugimi elementi, ki bi lahko omejili obseg njegovega pomena. To bi lahko veljalo, če bi ga dopolnjeval pridevnik ali besedna zveza, kot sta na primer „pravna“ ali „gospodarske narave“. Prav tako ga ne spremljajo nobeni drugi slovnični elementi, ki bi dopolnjevali njegov pomen. V tem okviru Splošno sodišče prav tako ni storilo napake s tem, da je v bistvu navedlo, da skupni interesi povezanih članov v skladu s členom 1(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145 ne zahtevajo nujno povezave „prek gospodarske dejavnosti“ in da jih ni treba formalizirati „v pravni strukturi, ustvarjeni v ta namen“.

45. Menim, da zgornje preudarke potrjujejo tudi normativni okvir, v katerega spada merilo povezave, določeno v členu 1(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145, ter cilji, ki jim sledi to merilo, in druge norme, ki ga spremljajo.

46. Z vidika konteksta je namreč treba ugotoviti, da čeprav so v vsakem od meril iz člena 1(1) spremenjenega Sklepa 2014/145 natančno in podrobno določeni elementi, ki morajo biti izpolnjeni, da se merilo uporabi za katero koli fizično ali pravno osebo, besedna zveza „fizične osebe, povezane z njimi“ ni podrobneje opredeljena, zaradi česar je treba znova ugotoviti, po zgledu zgoraj navedene jezikovne razlage, da jo je treba razlagati brez posebnih omejitev in zlasti ne v smislu, kot je pravilno navedlo Splošno sodišče, da je povezava med zadevnimi osebami gospodarske narave ali da je omejena s posebno pravno strukturo.

47. Menim, da edina omejitev v zvezi s tem izhaja iz sodne prakse Sodišča v zvezi z drugimi ureditvami omejevalnih ukrepov, ki jih je sprejel Svet. V zvezi s tem je treba poudariti, da je Sodišče pri razlagi merila povezave, podobnega merilu v obravnavani zadevi, v zvezi z ureditvijo omejevalnih ukrepov, uvedenih proti Burmi, menilo, da za fizično osebo ne morejo veljati omejevalni ukrepi zgolj zaradi njene družinske vezi z osebami, za katere veljajo taki ukrepi, in ne glede na njeno osebno ravnanje.²³

48. Ugotoviti pa je treba, da je Splošno sodišče v obravnavani zadevi pri razlagi člena 1(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145 upoštevalo ugotovitve iz te sodne prakse, pri čemer je v točkah 74 in 76 izpodbijane sodbe nedvoumno navedlo, da morajo biti fizične osebe, na katere se nanaša navedeni člen, da bi jih bilo mogoče opredeliti kot „povezane“ v smislu te določbe, „povezane več kot le z družinskim razmerjem“, tako da je treba v primeru, ko sta dve osebi povezani s takšnim razmerjem, dokazati „objektivni obstoj prepletanja skupnih interesov“.

²¹ Glej sodbo z dne 3. septembra 2024, Illumina in Grail/Komisija (C-611/22 P in C-625/22 P, EU:C:2024:677, točka 116).

²² Glej v tem smislu tretji pomen besede „association“ (povezava), kot je opredeljen v slovarju francoskega jezika Larousse, ki je na voljo na spletnem mestu <https://www.larousse.fr/dictionnaires/francais/association/5856>.

²³ Sodba z dne 13. marca 2012, Tay Za/Svet (C-376/10 P, EU:C:2012:138, točka 66).

49. Iz tega sledi, da v nasprotju s tem, kar trdi pritožnica, opredelitev Splošnega sodišča pojma „povezava“ ne omejuje zgolj na skupne dejavnosti, ki jih lahko opravljata dva člana iste družine, kot sta zakonca, v okviru njunega družinskega razmerja. Razlaga Splošnega sodišča namreč pomeni, da mora Svet kot organ, pristojen za dokazovanje utemeljenosti uvrstitve fizične osebe na sezname omejevalnih ukrepov kot osebe, „povezane“ z drugo vpisano osebo, dokazati obstoj skupnih interesov, ki presegajo tiste, ki jih lahko imajo člani iste družine v okviru svojega razmerja.

50. Cilj merila „povezave“ iz člena 1(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145, je treba razlagati ob upoštevanju ciljev, ki jim sledijo zadevni omejevalni ukrepi, med katere spada ta sklep. V bistvu gre za to, da se čim bolj poveča pritisk na ruske organe in gospodarstvo Ruske federacije, da se finančno oslabi njena zmožnost destabilizacije na ozemlju Ukrajine in vojaška agresija, ki jo trpi ta država.²⁴

51. Menim, da obstaja jasna povezava, na eni strani med ciljem, da se v skladu z merili iz člena 1(1) spremenjenega Sklepa 2014/145 določijo osebe, povezane z drugimi osebami, za katere veljajo omejevalni ukrepi, in, na drugi strani ciljem omejevalnih ukrepov v obravnavani zadevi. Svet je s tem, ko je razširil krog oseb, na katere se nanašajo ti omejevalni ukrepi, skušal povečati pritisk na Rusko federacijo, zlasti ob upoštevanju bistvenih sprememb, v smislu grožnje za suverenost in ozemeljsko celovitost Ukrajine, ki jo je zaznamovala invazija na ozemlje te države. Zato ni nujno, kot je Splošno sodišče razlagalo v izpodbijani sodbi, da morajo biti za pojem „povezava“ izpolnjeni pogoji, ki presegajo zgolj obstoj skupnih interesov med povezanimi osebami, razen v primeru članov iste družine, kot je bilo že pojasnjeno.

52. Glede na navedeno menim, da Splošno sodišče ni napačno razlagalo člena 1(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145. Trditve pritožnice, s katerimi je želela dokazati tako napako v točkah od 74 do 76 izpodbijane sodbe, bi bilo zato treba zavrniti.

53. Poleg tega Splošno sodišče z razlago pojma „povezava“ v smislu, opisanem v prejšnjih točkah, ni kršilo načela pravne varnosti, kot trdi pritožnica.

54. V zvezi s tem je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča načelo pravne varnosti zahteva, da so pravna pravila jasna in natančna ter da je njihova uporaba predvidljiva za pravne subjekte, zlasti kadar imajo lahko neugodne posledice. Vendar teh zahtev ni mogoče razlagati tako, da nasprotujejo temu, da zadevno pravilo Unije uporabi abstrakten pravni pojem, ali da nalagajo, da so v takem pravilu navedeni različni konkretni primeri, v katerih bi se lahko uporabil, če vseh teh hipotez ni mogoče opredeliti vnaprej.²⁵

55. Menim, da razlaga Splošnega sodišča, kot izhaja iz točk od 74 do 76 izpodbijane sodbe, izpolnjuje te zahteve. Čeprav vseh primerov, v katerih se uporablja člen 1(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145, seveda ni mogoče vnaprej predvideti, razlaga Splošnega sodišča določa dovolj konkretna merila, na podlagi katerih je mogoče prepoznati primere, v katerih se lahko uporabi pojem „povezava“. Zlasti je treba ugotoviti obstoj povezave v smislu tega člena, kadar vsaj dve osebi povezujejo skupni interesi, pri čemer ti interesi niso gospodarske narave niti

²⁴ Glej v tem smislu sodbi z dne 25. junija 2020, VTB Bank/Svet (C 729/18 P, EU:C:2020:499, točka 59), in z dne 28. marca 2017, Rosneft (C 72/15, EU:C:2017:236, točka 123). Glej v zvezi s tem tudi sodbo z dne 15. novembra 2023, OT/Svet (T-193/22, EU:T:2023:716, točka 144), v kateri menim, da Splošno sodišče cilje spremenjenega Sklepa 2014/145 opisuje na način, ki bi ga Sodišče zlahka podprlo.

²⁵ Glej v tem smislu sodbo z dne 4. oktobra 2024, Litva in drugi/Parlament in Svet (Sveženj o mobilnosti) (od C-541/20 do C-555/20, EU:C:2024:818, točka 159 in navedena sodna praksa).

ni povezava med njima pravno formalizirana. Kar zadeva člane iste družine, kot bi lahko bil primer zadevnih zakoncev v obravnavani zadevi, je poleg tega potrebno, da skupni interesi presegajo zgolj njuno družinsko razmerje in da so navedeni interesi objektivno prepleteni.

56. Iz zgornjih preudarkov izhaja, da Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da je storilo napako pri razlagi ali celo kršilo načelo pravne varnosti v zvezi z merilom povezave iz člena 1(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145, kot to zatrjuje pritožnica.

57. Prvi del, ki ga pritožnica navaja v okviru tega pritožbenega razloga, bi bilo zato treba zavriniti.

58. V zvezi z drugim delom tega pritožbenega razloga pritožnica v bistvu trdi, da je Splošno sodišče tudi ob predpostavki, da je razlaga merila povezave iz člena 1(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145 pravilna, napačno uporabilo pravo pri opredelitvi dejanskega stanja v obravnavani zadevi, zlasti ker je ugotovilo, da samo sodelovanje pritožnice v fundaciji Timchenko izpolnjuje to merilo.

59. V zvezi s tem je treba poudariti, da je obrazložitev v zvezi z uporabo člena 1(1), *in fine*, spremenjenega Sklepa 2014/145 za pritožnico navedena v točkah od 77 do 79 izpodbijane sodbe.

60. Splošno sodišče je namreč najprej ugotovilo, da sta zakonca Timchenko ustanovitelja fundacije Timchenko, v kateri je bila pritožnica tudi članica upravnega odbora. Dalje, Splošno sodišče je ugotovilo, da sta zakonca neposredno in aktivno povezana z operativnimi dejavnostmi fundacije. Zlasti sta lahko pridobivala informacije o njenih dejavnostih, imela dostop do njenih dokumentov ter imenovala in razreševala člane nadzornega sveta fundacije, ki je bil v skladu s statutom fundacije „najvišji kolegijski organ“ fundacije. Nazadnje, Splošno sodišče je ob upoštevanju teh elementov sklepalo, da je Svet lahko, ne da bi storil napako pri presoji, menil, da je bila pritožnica v okviru fundacije Timchenko povezana s svojim možem.

61. Vprašanje, ki se postavlja v obravnavani zadevi, je torej, ali zgoraj navedeni preudarki zadostujejo za izpolnitev merila povezave iz člena 1(1) spremenjenega Sklepa 2014/145, kakor je bilo razloženo v točkah od 74 do 76 izpodbijane sodbe, ali pa, kot trdi pritožnica, Splošno sodišče ni izpostavilo skupnih interesov, ki sta si jih zakonca imela onkraj njunega zakonskega razmerja.

62. V zvezi s tem menim, da čeprav Splošno sodišče ni podalo podrobnih pojasnil glede skupnih interesov, ki sta jih imela zakonca Timchenko, že dejstvo, da sta bila ustanovitelja fundacije, ki se poleg tega imenuje „Fundacija Elene *in* Gennadyja Timchenka“, samo po sebi kaže, da sta imela zakonca skupne interese, ki so presegali okvir njunega družinskega razmerja, in sta bila po mojem mnenju povezana. Težko je sprejeti, da je ustanovitev in upravljanje fundacije, ne glede na to, da ima dobrodelni namen, kot poudarja pritožnica, mogoče razumeti kot običajno dejavnost zakonskega para ali kot povezavo, ki ne presega zgolj pripadnosti isti jedrni družini. Poleg tega je treba poudariti, da so dejavnosti, ki so se izvajale v okviru fundacije, spadale v javno sfero obeh njenih ustanoviteljev in zato presegale skupno sfero zakoncev Timchenko, ki je v skladu z mojim branjem sodne prakse, obravnavane v točki 47 teh sklepnih predlogov, edina povezava, ki jo je treba ob neobstoju drugih dodatnih elementov izključiti iz obsega pojma „povezava“ iz člena 1(1) spremenjenega Sklepa 2014/145.

63. Poleg tega, razen dejstva, da Sodišče ni imelo priložnosti izreči se o pristopu, ki ga je sprejelo Splošno sodišče v sodbi Prigozhina, zaradi neobstoja pritožbe, ne menim, da bi se morala sklicevati na to sodbo kot precedens v tej zadevi, kot trdi pritožnica. Navesti je treba, da je Splošno sodišče v sodbi Prigozhina ugotovilo, da povezava med V. Prigozhina in njenim sinom,

čigar ime je bilo na seznamu izpodbijanih aktov v tej zadevi, temelji zgolj na njuni sorodstveni vezi, kajti ob sprejetju teh aktov slednja ni bila več vpletena v upravljanje podjetij, ki so povezana z njenim sinom²⁶. Vendar pa v tej zadevi to ni tako, saj so skupni interesi med G. N. Timchenkom ter pritožnico na podlagi njune fundacije, ob sprejetju aktov, ki se izpodbijajo s to pritožbo, še naprej obstajali.

64. Iz tega izhaja, da čeprav Splošno sodišče ni podrobneje pojasnilo skupnih interesov, ki bi v obravnavani zadevi presegali zgolj skupne interese, značilne za družinsko razmerje, ugotovitve iz točk od 77 do 79 izpodbijane sodbe v zvezi s fundacijo Timchenko in vlogo zakoncev Timchenko v njej po mojem mnenju zadostujejo za zavrnitev obstoja napačne uporabe prava s strani Splošnega sodišča v smislu, ki ga zatrjuje pritožnica.

65. V vsakem primeru Sodišče opozarjam na dejstvo, da je Splošno sodišče v točkah od 44 do 47 izpodbijane sodbe navedlo, da je v skladu z obrazložitvijo spornih aktov pritožnica prek fundacije Timchenko sodelovala v javnih zadevah svojega moža in imela koristi od njega. Splošno sodišče je poudarilo, da je zaradi vloge, ki jo je opravljala pritožnica v fundaciji Timchenko, sodelovala pri javnih dejavnostih svojega moža, zaradi česar je imela korist, zlasti v smislu družbenega položaja. Na podlagi spisa, s katerim je razpolagalo Splošno sodišče, je Svet menil, da je dejavnost pritožnice v tej fundaciji, kot je bila pozneje opisana v točkah 77 in 78 izpodbijane sodbe, sestavni del tega sodelovanja in s tem povezave pritožnice z njenim možem.

66. Iz dejstva, da je pritožnica prek fundacije sodelovala pri javnih dejavnostih svojega moža, je torej mogoče sklepati, da so dejavnosti zakoncev Timchenko presegale skupne interese, značilne za običajno zakonsko zvezo. Poleg tega je treba ugotoviti, kot sta to storila Svet in Komisija, da je Splošno sodišče v svojih ugotovitvah upoštevalo strokovna merila na podlagi, prvič, sodelovanja pritožnice prek fundacije Timchenko pri dobrodelnih javnih dejavnostih njenega moža in, drugič, tesnih premoženjskih vezi, ki sta jih imela, na podlagi česar je mogoče sklepati, da so zakonca povezovali skupni interesi, čeprav negospodarski, ki presegajo zgolj družinsko razmerje.

67. Ob upoštevanju zgornjih preudarkov, če Sodišče ne bi ugotovilo, da ugotovitve iz točk od 77 do 79 izpodbijane sodbe same po sebi zadostujejo za utemeljitev, da se za pritožnico uporabi merilo povezave iz člena 1(1) spremenjenega Sklepa 2014/145, predlagam, naj ugotovi, da Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava pri pravni opredelitvi dejanskega stanja v obravnavani zadevi glede na točke od 44 do 47 izpodbijane sodbe, ki so navsezadnje del vsebine odločbe Splošnega sodišča, ki je predmet te pritožbe.

68. Drugi del, ki ga pritožnica navaja v okviru prvega pritožbenega razloga, bi bilo zato treba zavrniti.

69. Ker ni bil sprejet nobeden od delov prvega pritožbenega razloga, bi bilo treba ta pritožbeni razlog v celoti zavrniti.

²⁶ Sodba Prigozhina, točki 94 in 98.

IV. Predlog

70. Glede na analizo, predstavljeno v teh sklepnih predlogih, Sodišču predlagam, naj pritožbo v delu, v katerem se nanaša na prvi pritožbeni razlog, zavrne. V zvezi z zavrnitvijo pritožbe v delu, v katerem se nanaša na preostale pritožbene razloge, ki jih je navedla pritožnica, in v zvezi s tem, kateri stranki je treba v skladu s členom 184(2) Poslovnika Sodišča naložiti plačilo stroškov, pa ne izražam nobenega mnenja.